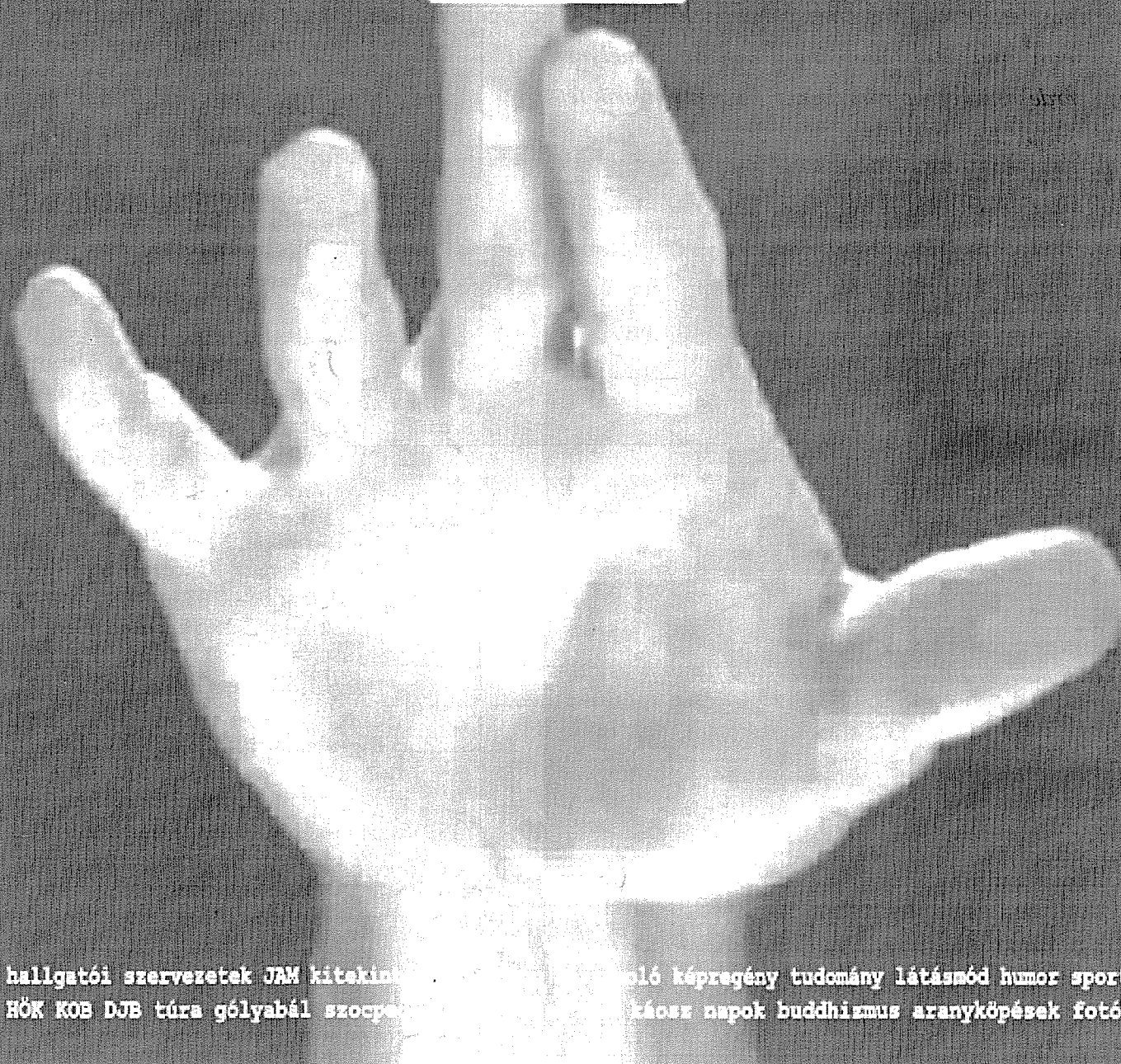




ZSEBZSIRÁF

A Szent István Egyetem Jászberényi Főiskolai Karának lapja 23.évf 2.szám 2003. december ára:50HUF



hallgatói szervezetek JAM kitakintás a székelykeresztény kultúra képregény tudomány látásmód humor sport
HÖK KOB DJB túra gólyabál szocsepítés a székelykeresztény kultúra káosz napok buddhizmus aranyköpések fotók

Beköszönő

És ismét üdvözlünk, kedves olvasó! Hiszed-e vagy sem, de idén sikerült teljesíteni a saját magunkkal szemben támasztott követelményeket: ennek gyümölcsét tarthatod most a kezében.

Törekedtünk arra, hogy az előző számban kialakítsunk egy végleges rovatelképzelést, amely természetesen maradéktalanul most sem jött össze, de biztatásul közöljük, hogy a toplistát vezető Humor és a Hallgatói hírek ugyanúgy megtalálhatók ebben a számban is, mint az újonnan indított tudományos rovat, amelynek érdekességei - bízunk benne - ismét elnyerik tet-széseketek.

A mostani címlapot Tanárki Dávid követte el. A képen folyamatosan táguló univerzumunk babaujjhegynyi problémáját próbálta hiteles környezetbe helyezni. Szimbolikájában természetesen felfedezhető az apró zsiráffej, amely lassan egyetemes logóvá növi ki magát.

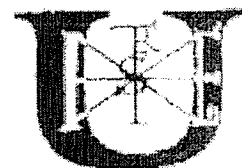
Van Szubjektívünk is, ahol továbbra is legmagvasabb gondolataitokat olvashatjátok irodalmi formában.

Ismételten köszönet mindazoknak a névtelen tömegeknek, kik cikkeikkel hozzájárultak az újságunkhoz.

- a szerk. -

A LAP MEGJELENÉSÉT A KARI
HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZAT
ELNÖKSÉGE TÁMOGATTA

ZSEBZSIRÁF



*A Szent István Egyetem
Jászberényi Főiskolai Kar lapja*

Főszerkesztő:
Szalay Gergely

A szerkesztőbizottság tagjai:

Farkas Edit
(Külügyi tudósító)

Fister Vivien

Kolozsvári Dorottya
(Grafika)

Lipták Balázs

Tanárki Dávid
(Fotók)

Vas Csaba

Felelős kiadó:
Szent István Egyetem Jászberényi Főiskolai Kar
Hallgatói Önkormányzat

Levélcím:
Zsebzsiráf, SZIE-JFK
5102 Jászberény, Rákóczi út 55.
Telefon: 06-20/3320-399
E-mail: zsirafzseb@freemail.hu

Megjelenik 250 példányban.

Lap eng. szám: III/ISK/141/SZO/1988.

Készült:
Verzál Print Kft. Nyomda, Jászberény

Felelős vezető:
Purda József

A szerkesztőség tagjai
a lapban megjelent írások szellemiségével
nem minden esetben értenek egyet!

KOB hírek:

A Kollégiumban előforduló személyes tárgyak eltulajdonításával kapcsolatban arra szeretnénk kérni benneteket, hogy ne hagyjatok kulcsot a zárban. Ezzel valamennyire megóvhatjátok személyes tulajdonokat. A Bentlakási Szerződésben (év elején írtatok alá) külön kihangsúlyoztuk, hogy a nagy értékű személyes tárgyakért nem tudunk felelősséget vállalni.

Sokan érdeklődtek az ezer forintos fejlesztési pénz hogylétéről. A hosszadalmas egyeztetések után, végre hozzáférhettünk az általatok befizetett több mint fél millió forinthez. Ebből a keretből új tűzhelyeket, mikró, hajszárítókat, porszívót és egyéb elavult használati tárgyakat cseréltünk ki, melynek kézzelfogható eredményét az elkövetkező hetekben tapasztalhatjátok.

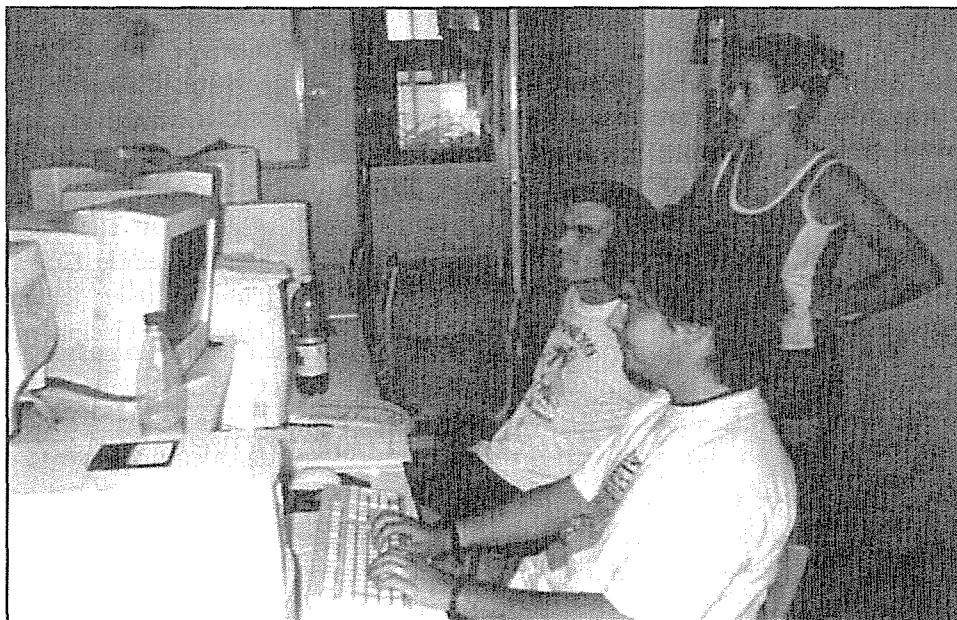
A sorozatos rongálásokkal kapcsolatban meg kell említeni a tévék és mikrók, valamint a mosógépek állapotát is. Kérünk titeket, hogy ha nem értetek hozzá, akkor kérjeteك segítséget! Ha rugdossátok, szétveritek, azzal nem lesz jobb!

A dohányzással kapcsolatban szigorító intézkedéseket vezettünk be! Eddig akit égő cigarettával rajtakaptak a nem megfelelő helyen való dohányzáson, megúsza egy figyelmeztetéssel. Mostantól szigorúbb ellenőrzések lesznek a szinteken és ne lepődjetek meg, ha fegyelmi büntetéssel (és némi büntetési pénz kifizetésével) lehettek gazdagabbak. Kulturáltan is lehet dohányozni, még hozzá úgy, hogy nem zavarod vele a környezetet!!!

- jucus -

A Kollégiumi Bizottság tagjai (KOB):

Czompó Judit (elnök)
Gyenes Eszter (alelnök)
Jambrik Zsuzsanna
Barna Renáta
Gede Norbert
Gyürek Gábor
Pálinkás Csaba



A képet mellékesen csatoljuk a szöveges anyaghoz, hogy minden kollégista számára könnyebben beazonosítható legyenek a KOB-osok! :-)

A Kollégiumi Bizottság Fogadóórái: (Koli 013-as iroda)

hétfőn: 1800 - 2000 óráig (Pálinkás Csaba, Gyürek Gábor)

kedden: 1800 - 2000 óráig (Jambrik Zsuzsa, Gyenes Eszter)

Elvárásolt japán délután...

2003. április 16-án ismét próbára teheték tehetségüket azok, akik a japán kultúra iránt érdeklődnek. Nakatari Kazuyo és kedves vendégei japán-írást bemutató előadást tartottak a Gyakorló Általános Iskolában.

Délután fél kettőkor gyülekeztek az érdeklődők az iskola egyik emeleti termében. Rengeteg volt a gyerek, de a tanárok is szép számban megjelentek. A főiskoláról alig volt érdeklődő: azon a néhány tanító nénin kívül, akik amúgy is az iskolában tartózkodtak, egyedül én jelentem meg (Kpet-nek sajnos más dolga volt).

Ez nem az első alkalom volt, hogy Nakatari egy kicsit színesebbé szeretne volna tenni az iskola hétköznapijait. Azt hiszem, ezt az általános iskolásoknak meg is tette. Egy kérdés azért felmerül bennem is: a többi főiskolást tényleg nem érdeklik ezek a dolgok (pedig jó páran tanulnak itt japánt), vagy még mindig az emberek lustaságát kell okolni?! Bár nem a főiskolás napok keretében szervezték a délutánt, azért nem tartom valószínűnek, hogy a többi program miatt maradtak távol a többiek. (Pedig a plakát megint kint volt, nem azon múlt...)

S hogy mit is csináltunk ez alatt a pár óra alatt?! Az előadás első részében Nakatari bemutatta vendégeit, akik segítettek neki a csoportok kialakításában. Az ország több részéből érkeztek Jászberénybe ezek az emberek, hogy bemutathassanak egy kis részt kultúrájukból. Ez után pár szó esett magáról az írásról, valamint egy-egy "betű"-vel szemben állított követelményről. Majd minden segítő kapott egy-egy csoportot, akikkel átmentek egy másik terembe, hogy kipróbálhassák, milyen is ecsettel "írni". Miután mindenki leírta a kiválasztott fogalmat, egy versenyt hirdet-

tek, melyik hasonlít leginkább az eredetire. A legügyesebbek oklevelet és némi ajándékot kaptak.

Japánban a gyerekek már óvodás korukban tudnak írni: meg kell tanulniuk a Hiragana és a Katakana betűit (46-46 db). Előbbit japán szavak, utóbbit idegen nyelvekből átvett kifejezések írására használják. Ezek szótagok, segítségükkel lehet szavakat alkotni. A későbbiekben a ragozásnál töltenek be szerepet. Általános iskolás korukban kezdik tanulni a kandzsik írását. Itt egy-egy karakter egy-egy szót jelöl, pl. kutya, tavasz, stb. (Na ilyet írtunk mi.) Kb. 2000 kandzsit használnak, írásuknak tanulása 9 éven át tart (6 év általánosban, 3 év középiskolában).

Az értékelésnél több szempontot kell figyelni. 1. mennyire hasonlít az eredetire. 2. sikerült-e a kandzsit a lap közepére elhelyezni. 3. mennyire változatos egy-egy vonal. 4. hogyan sikerült a vonalak vége. 5. sikerült-e befejezni a vonalat (vagy szétmászott, mint néha az enyém...) 6. mennyire folyamatos a vonalvezetés. 7. nagyon fontos a vonalak írásának sorrendje.

Általános szabály a kandzsik írásánál, hogy először a vízszintes vonalakat kell festeni, majd a függőlegeseket, illetve a ferdeket, görbülőket.

Miután mindenki elvonult a kis csoportjával, mi is nekikezdhattünk a festegetésnek. Én a "tavaszt" választottam. Így utólag visszagondolva, elég nehéz volt... De azt mondták, nagyon jól sikerült!

Gyorsan eltelt az a délután. De megfogadtam, ha lehetőségem lesz rá, a továbbiakban is meg fogom látogatni az ilyen jellegű előadásokat. Hogy a főiskolát hányan képviseljük majd, az nem rajtam múlik...

FE

Educatio (2003. november 27-30.)

Gondoljátok-e, vagy sem, de minden évben megrendezésre kerül az országos szintű kiállítás, az Educatio 2003 Nemzetközi Oktatási Szakkiállítás és Börze. A címben szereplő szó jelentését ugyan itt nem fogjuk elmagyarázni, de tömören elmondjuk a program lényegét.

Ez a budapesti Expo "A" pavilon standjain egy, a BNV-re emlékeztető volumenű kiállításbörze. Az összes magára valamit is adó felsőoktatási intézmény kap egy, és itt négy napon keresztül törekedhetnek a kedves egybegyűlteknak megmutatni azt, hogy miért érdemes az érdeklődőnek adott intézményre választania.

Ezek a kiállítási helyek eléggé sokszínűek, és általában elmondható, hogy az adott intézményre, illetve szakra jellemző hangulatot idézik. Így hát nem lepődünk meg, amikor a rendőrtiszti kiállító részben pisztolyokkal és puskákkal futottunk össze. Mindenki igyekezett a saját maga által készített promóciós anyagokat minél inkább népszerűsíteni, s viszontlátni a látogatók kezeiben. Így nem volt ritka az olyan, aki üres kézzel érkezett, s bögrével, tollal, polóval, zászlóval, lufikkal és olykor-olykor szakirányú ismertetővel távozott a helyszínről.

A mi standunk az A-pavilon egy eldugott hátsó szegletében igyekezett hatást gyakorolni a látogatókra. Voltak ugyan érdeklődők, de jóval kevesebben, mint amennyit oda várna az ember, hiszen a Szent István Egyetem karain belül egyedül nálunk van tanító, szociálpedagógus, illetve informatikus könyvtáros-művelődés- szervező képzés. Lehet, hogy nekünk is - más iskolához hasonlóan - látványkonyhát kellett volna nyitnunk. Érdekes volt, és sokat lehetett tanulni. Bízunk benne, hogy az idén szerzett tapasztalatokkal jövőre színvonalasabban tudjuk reklámozni iskolánkat.

Még egyszer a Hamza Múzeumról...

Ha figyelmesen olvastad a Zsiráf előző számát, valószínű, hogy emlékszel még arra a cikkre, ahol a Hamza Múzeum és Jász Galéria Közalapítvány előadássorozatának látogatására buzdítottunk. Nos, ez véget ért, de érdemesnek tartjuk, hogy egy kicsit bővebben is megismerkedj a múzeummal.

Hamza Dezső Ákos (1903-1993) festőművész, szobrász, filmrendező. Magyarországon kívül élt Franciaországban, Olaszországban, Brazíliában. 1989-ben jött haza Jászberénybe, amikor életművét a városnak és a Jászságnak ajánlotta fel. Ez valamivel több, mint 200 festményt, 9 szobrot, valamint jó pár filmet jelent. Felesége, Hamza Lehel Mária 1991-ben ennek a felajánlásnak egy alapítványt tett, ez volt a jogelődje a jelenlegi múzeumnak. 1993-ban Ákos bácsi meghalt, felesége kiköltözött Olaszországba, a házat, ahol addig laktak, a kedves ismerősök vették kezelésbe. 1995-ig az eredeti alapítvány működött, majd létrejött a Hamza Múzeum Alapítvány. Innentől számíthatjuk igazán a múzeum működését, mely napjainkban már a Hamza Múzeum és Jász Galéria Közalapítvány nevet viseli.

S hogy mennyivel több ez, mint a régi múzeum volt? Eredetileg csupán a házaspár hagyatékát rendszerezték, s tarták fel a közönség felé, mostanra azonban - mint a nevében is benne van - az egész Jászság lett a gyűjtőköre a múzeumnak. Ebbe a körbe tartoznak a jászsági művészekről tartott előadások, könyvek kiadása, kirándulások szervezése, valamint más festők kiállításának megszervezése is.

Ha esetleg érdekel ilyen szinten is a kultúra, szívesen látnak vendékként a Hamza Múzeum és Jász Galériában (Jászberény, Gyöngyösi út 7.)

FE

Lányos apák álma

Idézet a Hajdú-Bihari Napló 2003. november 4.-ei számából:

"Lányos apák álma

Irtá: Petneházi Atilla

Sok munkaadó valahogy úgy van a pályakezdővel, mint a lányos apa az optimálisnak vált udvarlóval: szűz legyen, de azért tapasztalt szerető, olyan huszonéves, aki minimum egy negyvenes élettapasztalatával vértette fel magát. Szóval maga legyen az ideális férfi, amilyen persze (és ezt a lányos apák mindenkinél jobban tudják) a világon nem létezik.

Az a helyzet, hogy bár az itthon szerzett diplomák közül többet elméletileg az Európai Unióban is elismernek, a frissen végzett fiatalokért ott sem rajonganak. A munkatapasztalat fontosságára irányította rá a figyelmet az a nemrégiben publikált kutatás, amely szerint nagyobb arányban tudtak elhelyezkedni azok, akik a munka mellett, költségtérítéses képzésben tanultak, mint a nappali tagozatos évfolyamtársaik. Ugyanakkor ma már a diploma legfeljebb csak belépő a munkaerőpiacra; ezt bizonyítja, hogy az elhelyezkedést követő egy éven belül a fiatalok több mint fele megint tanul, ráadásul minden harmadik saját zsebből fizeti ennek a költségeit.

Miközben a pályakezdő még nem kell, mert tapasztalatlan, a negyvenes már nem kell, mert - bár kellő tapasztalatot szerzett - közben kiöregedett. Nagyon úgy fest, hogy korunk emberének tíz éve van arra (mondjuk úgy 25-től 35 éves koráig), hogy a munka világában viszonylag jól el tudja adni magát. Ez a korosztály, akire még egy lányos apa is azt mondhatja: na, talán!"

Mit is tehetnék ehhez hozzá? Talán csak a saját munkaszerzési tapasztalataimat:

A munkaszerzés titka:

Legyél 20 éves, szőke bombázó (férfiként is!), két egyetemi diplomával, három felsőfokú nyelvvizsgával, ami mellett még alapfokon arabul is beszélsz; legyen 25 év gyakorlatod, saját kocsid (de nem baj ha van egy busz és egy kamion is a garázsban - hátha kellhet), előnyös ha már a fél világot bejártad (saját magad vezette Jumbojetteden), és vannak összeköttetéseid, különösen jó, ha már leszolgáltad a katonaidődet (nőként is!), nem dohányzol, nincs barátod/barátnőd, és minden városban ahol pályázol van egy lakcímed, és végezetül: nem árt ha értesz olyan apróságokhoz is mint az atommag fizika, és a sugárbiológia. És erre jönnek az extrák...

Mert illúziói mindenkinek vannak, csakhogy ez a Való Világ. És higgyétek el, ebben és az általam idézett cikkben egy centi túlzás nincs!

Kpet

Amint látjátok, új rovattal bővült kedvenc újságunk, a ZsebZsiráf. A szerkesztőség tagjai kértek fel, hogy indítsak egy rovatot, melynek keretében írásban és képből barangolhatjuk be kis hazánkat. Örömmel vettem a felkérést, és remélem, hogy mindenki kedvét leli majd ebben a rendhagyó folytatásos útikalauzban. Ezen a két oldalon mindig valamely tájegység, hegyvidék, város vagy egyéb nevezetesség látnivalóit, érdekességeit mutatjuk be, továbbá programajánlókat, túrákat teszünk közzé. Bárkinek bármilyen témába vágó ötlete, javaslata, ajánlója van, vagy szeretne segíteni a rovat készítésében, azt szeretettel várjuk!

Már itt a bevezetőben szeretném felhívni mindenkinek a figyelmét arra, hogy a második félévtől beindul az Egyetemi Túraklub, melyben havonta egy túrát fogunk szervezni. Reményeim szerint a túraklub programját nem csak, itt Jászberényben, hanem az ELTE Természettudományi Karán és a gödöllői agráron is közzéteszik, illetve mindkét helyről csatlakozik egy-egy túravezető is a csoporthoz. Első túránkat február 7-8-án tesszük a Börzsönyben. Ezzel kapcsolatban figyeljétek a plakátokat, amik nagyjából január közepén fognak megjelenni!

Most a rovat első számában - mintegy bevezetésül a témához - rövid összefoglalóját olvashatjátok a magyarországi természetjárás történetének.

A HAZAI TERMÉSZETJÁRÁS TÖRTÉNETE

Az első turista szervezet, a Magyar Kárpát Egyesület (röviden: MKE) 130 évvel ezelőtt, 1873 augusztusában alakult Ótátrafüreden. Céljuk főleg a Tátra feltárása és kiépítése volt, melynek keretében több túraútvonalat alakítottak ki. Az MKE Budapesti Osztálya 1888. szeptember 24-én alakult meg a Pilisszentkereszt melletti Klastrom-kútnál. Az osztály gyorsan nagy népszerűségere tett szert, hiszen decemberben már 273 tag választotta elnökké Eötvös Lorándot, aki eddigre már több híres-hírhedt európai hegycsúcsot mászott meg elsőként. A budapestiek gyorsan munkához is láttak, és már februárban megjelent a Turisták Lapja első száma, mely a természetjáró irodalom korszakalkotó műve lett, és egészen a II. világháború elejéig folyamatosan kiadásra is került. A Budapesti Osztály rohamos létszámnövekedésének következtében az elnökség tagjai elhatározták kiválásukat a Kárpát Egyesületből, és 1891-ben megalapították a Magyar Turista Egyesületet (MTE), melynek elnöke, majd 1919-ben bekövetkezett haláláig tiszteletbeli elnöke szintén Eötvös lett. Rajta kívül olyan neves személyiségek is helyet kaptak a vezetésben, mint Cholnoky Jenő földrajztudós, dr. Thirring Gusztáv, a Statisztikai Hivatal elnöke, vagy dr. Téry Ödön tisztifőorvos.

A turista élet az MTE-n belül a központhoz laza szálakkal kapcsolódó osztályokban zajlott. A túrák mellett felolvasásokat, élménybeszámolókat, továbbá műkedvelő előadásokat és fenyőfaünnepeket rendeztek. Az egyesület szakmai tevékenységét is nagyon fontos megemlíteni, hisz a Turisták Lapja mellett több térképet, turistakalauzt, naptárat is kiadtak, valamint folyamatosan végezték a túraútvonalak jelzéssel történő ellátását is, főleg a Pilisben, a Börzsönyben, a Budai-hegységben és a Mátrában. Ezekon felül egyre több forrást foglaltak, kilátót és turistaházat építettek. Az első turistaház 1898-ban nyílt meg Dobogókőn (ma Turista Múzeum), majd fokozatosan egyre több a Tátrában, a Mátrában, Körmöcbánya környékén, de főleg a Pilisben.

A századforduló és az első világháború között több új egyesület alakult, mint például a Mecsek Egylet, vagy az Erdélyi Kárpát Egyesület, majd 1910-ben a polgári túraszervezetek után az első munkás szerveződés, a Természetbarátok Turista Egyesülete. 1913-ban - mikor már 60 egyesület működött országszerte - vetődött fel egy országos koordináló szervezet igénye, mely még ebben az évben. Magyar Turista Szövetség néven meg is alakult. Ügyvezető elnöke Thirring Gusztáv lett.

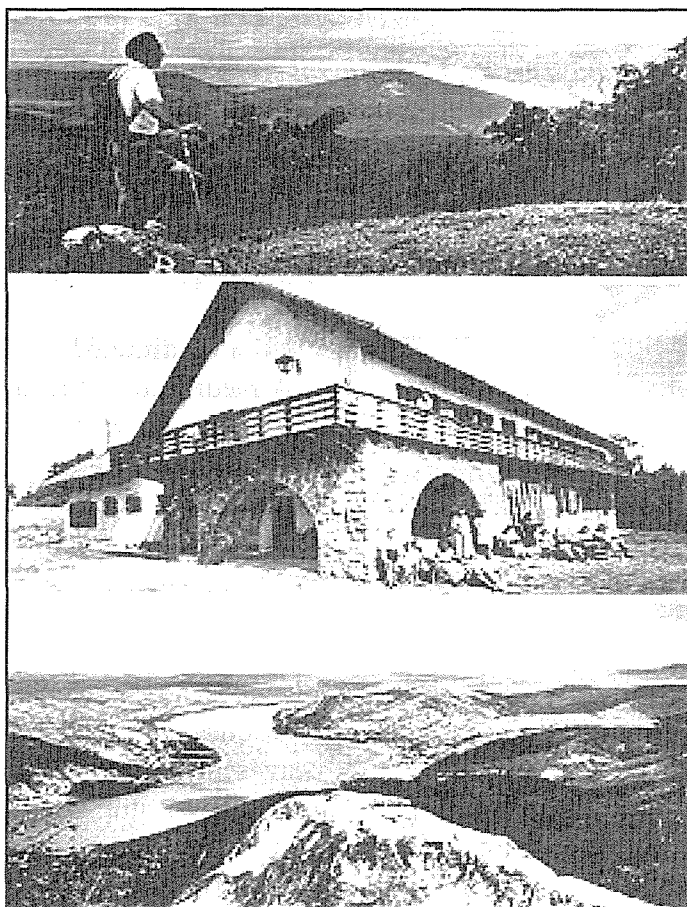
Az I. világháború és az azt követő trianoni békeszerződés jelentős veszteséget jelentett a természetjárásnak. Egyrészt sok turista halt hősi halált a frontokon, másrészt a háború után jelentős turista területek kerültek az ország határain kívülre, így a megmaradt hegységeket kellett továbbfejleszteni. A természetjárók azonban megújult lendülettel láttak hozzá az új feladatok megoldásához. Emlékműveket emeltek elesett társaik tiszteletére és helyrehozták a megrongálódott turista létesítményeket. Az országos

szövetség is több fontos lépést tett a két világháború között. 1929-ben egységesítették az útjelzéseket, 1931-ben pedig Nemzetközi Turista Kongresszust szerveztek Budapesten, ahol elhatározták egy nemzetközi természetjáró szervezet létrehozását. Ez lett az UIAA, amely ma is működik és leginkább a hegymászók nemzetközi tömörülésének tekinthető. 1933-ban intézményesítették a túravezető-képzést, 1938-ban - első királyunk halálának 900. évfordulóján - pedig megrendezték a Szent István vándorlást, mely az előzőleg elgondolt, a zempléni Tolvaj-hegytől a Kőszegi-hegységben található Írott-kőig kanyargó Országos Kék Túrán haladt végig. A közelgő háború előtt ez volt az utolsó nagyszabású rendezvény. Fontos még megemlíteni, hogy 1941-ben kiadták az azóta is példa nélküli Magyar Turista Lexikont, mely a természetjáráshoz kapcsolódó összes fontos témát igyekezett tárgyszavakban bemutatni.

A háború és az azt követő időszak a politika betörését jelentette a természetjárásba. Először a TTE-t szüntették meg, majd a fordulat után a polgári egyletek kényszerültek feloszlani. Az államosítás során a különböző létesítményeket elvették az egyesületektől és a Turistaházakat Kezelő Nemzeti Vállalatban, majd a Turista Ellátó Vállalatban vonták össze. 1951-ben megszüntették az országos szervezet önállóságát, és az immár Magyar Természetbarát Szövetség (Magyar Turista Szövetség helyett) az Országos Testnevelési és Sportbizottság részévé vált. A turista szakosztályok ekkoriban a különböző vállalati, hivatali és szakszervezeti sportegyesületek részeként működtek. 1955-től Természetjárás címmel újra újsághoz jutott a turistaság. A sok politikai megszorítás ellenére a turistaélet ismét aktív volt. Folytatódtak a jelzésfestések, forrásfoglalások és kilátóépítések. Országos találkozókát szerveztek és sok túramozgalom is született. Ilyen például az 1953-tól mozgalomként működő Országos Kék-túra, amit kezdetben a vasutas természetjárók, majd az MTSZ irányított. 1960-ban rövid időre újra szakmai természetjáró egyesületek alakultak és a szakosztályok intézményesen ezekbe kerültek. 3 év alatt ugrásszerű fejlődés volt tapasztalható a szervezett természetjárásban, de 1963-ban mégis visszaalakították a régi koncepciót. 1975-ben megszűnt a Turista Ellátó Vállalat és a turistaházak különböző vállalatok kezelésébe kerültek. Ez pecsételte meg a már amúgy is rossz állapotú turistaházak sorsát.

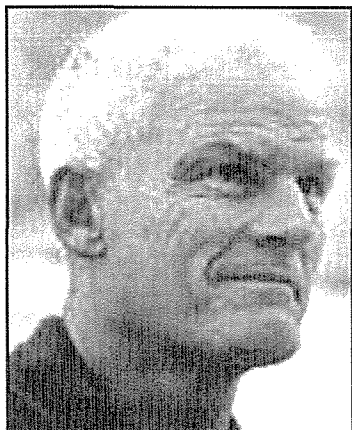
1987-ben - minden országos szövetség között elsőként - az MTSZ önálló, jogi személyiségű szervezetté alakult és kivált a Sporthivatalból. Azóta újra a Magyar Természetbarát Szövetség vezeti a turistaságot, ellátja érdekvédelmét, koordinálja a jelzett úthálózat kezelését és fejlesztését, népszerűsíti a természetbarát mozgalmat, biztosítja a túravezetők képzését és fenntartja a nemzetközi kapcsolatokat a Nemzetközi Természetbarát Szövetséggel (röviden NFI, amely jelenleg hatszázezer embert tömörít a világ minden tájáról) és az Európai Vándorszövetséggel (EWV). A szövetség működése gyalogos, kerékpáros, vízi, barlang, sí, valamint hegymászó szakágakra terjed ki, ezeken kívül Természetvédelmi Szolgálatot és szálláshely információs központot működtet.

1990-től ismét megalakultak a régi, nagy múltú egyletek, a Magyarországi Kárpát Egyesület, valamint a Magyar Turista Egyesület is.



BUDDHIZMUS MA - 2.

Gyémánt Út Buddhizmusról szóló sorozatunk második részében Láma Ole Nydahl nyilvános előadásán elhangzott kérdésekre adott válaszából közöltünk néhányat. Ole feleségével, Hannah-val 1969-ben lettek első tanítványai a 16. Gyalva Karmapának, aki a tibeti buddhizmus Karma Kagyü tradíciójának szellemi vezetője. A Himalájában végzett meditációs gyakorlataik után megbízta őket nyugati központok létrehozásával. Eddig 350 központot alapított, melyeket rendszeresen látogat, tanításokat és beavatásokat ad. Hannah a kagyü hagyomány hiteles tibeti tanítóinak fordít, segíti munkájukat.



Mi a meditáció?

A meditáció változtatja az elfogadott információkat tapasztalattá. Az első szinten az a célja, hogy lenyugtassa a tudatot és egy helyen tartsa. Ez teret hoz létre a tapasztaló és annak tapasztalatai között, lehetővé téve a bölcseknek, hogy az élet komédiáiban válasszon szerepet magának, és elkerülje a tragédiáit. Ezt a védelmező távolságot leggyakrabban a lélegzés tudatosításán keresztül vagy egy buddhaformára való összpontosítással érjük el, ezt a meditációt szanszkritül Samatának, tibetiül Sinének hívják. Aki meg tudja tartani ezt a tudatállapotot meditációjának "laboratóriumi" körülményei között, fokozatosan megvalósítja majd ezt a mindennapi életben is. Ez az első lépés a fejlődésünk útján, és egyben a szükséges alapja a felismerés megszerzésének, és a későbbi, bonyolultabb gyakorlatoknak.

A meditáció második szintjét szanszkritül Vipasszánának, tibetiül pedig Laktongnak hívják. Ezen a szinten a meditáció forma nélküli és magára a tudat természetére irányul. Tudatosnak lenni anélkül, hogy tudatosságunknak bármilyen tárgya lenne - így a felismerés és megértés spontán jelenik meg.

Tehát a meditáció jelentése: a tudat összpontosítása valamire, és az a tisztaság, amely ebből kibontakozik.

A meditáció mindenki számára jó?

A Gyémánt Út meditációi azokhoz szólnak, akik a megvilágosodást akarják elérni. Ha valaki csak relaxálni szeretne, más módszerek jobban megfelelnek erre a célra.

Általánosságban elmondhatjuk, hogy a meditáció azokhoz szól, akiknek elegendő pozitív benyomásuk van tárház-tudatosságukban, elegendő felismeréssel és örömmel rendelkeznek, így képesek elviselni, amikor saját tudatalattijukkal találkoznak. Lelki zavarokkal rendelkező, pszichotikus emberek számára például kimondottan veszélyes lehet a meditáció, mivel ők hajlanak arra, hogy érzéseiket és belső körülményeiket túl valósnak fogják föl, és sok kellemetlen kivetítésben lehet részük. Ilyen esetekben mantrák mondogatása és a pozitív viselkedés jobb, mintha túl korán elkezdenénk az összpontosító jellegű meditációt. Amikor valaki jól érzi magát gyógyszerek nélkül is, képes dolgozni, önállóan élni és kapcsolatokat fenntartani - akkor van itt az ideje annak, hogy elkezdjünk meditálni.

Aztán vannak olyan meditációk, amelyeket nem szabad az úgynevezett buddhista Menedék nélkül gyakorolni. Ugyanis ez védelmet ad és kapcsolatot teremt saját buddhatermészetünkkel, a tanításokkal, barátainkkal, akikkel egy úton haladunk, és a Lámával, aki a Menedéket adja.

Továbbá, a meditáció csak azok számára hoz pozitív eredményeket, akik rendelkeznek a megfelelő alapokkal ahhoz a fajta meditációhoz, melyet gyakorolni kívánnak. Ha nehéz meditációkat túl korán próbálunk gyakorolni kikerülve a jól bevált fokozatos megközelítést, akkor ez az úgynevezett "fehér fal" állapotot eredményezheti: nyugodtnak, de ugyanakkor meglehetősen álmosnak is érezzük magunkat. Ez az állapot csökkentheti az intelligenciát és az energiát. Azt a tudatosságot próbáljuk elérni, amely éles és tiszta, mint a gyémánt.

Hogyan nyugtassuk le a zakatoló tudatot meditáció közben?

Kezeld úgy a haszontalan és zavaró gondolatokat, mint egy tolvajt egy üres házban. Ne adj neki sem-

mit. Hagyd, hogy szétnézzen itt is, ott is, és ne találjon semmit. Ha a tudatod csapong, de nem ragaszkodsz a felmerülő gondolatokhoz, nem lesz semmi baj. Ne adj a gondolatoknak semmi energiát, és akkor nem fognak zavarni téged.

Mi a tanító jelentése?

A nyugaton nagy népszerűségnek örvendő megközelítés, miszerint egyedül haladunk a megvilágosodásig, gyenge alternatíva a tanítóval vagy csoporttal való teljes gyakorlás gyors sikeréhez képest. Bár vonzó lehet egy modern ember számára, aki úgy érzi, ő maga irányítja az életét, hogy egyedül jusson el a megvilágosodásig, ezen az úton túl sok a csapda. A tudatról megismerése sokkal bonyolultabb, mint a külső jelenségek tanulmányozása, és mindig ott a büszkeség és nemszeretem ólálkodó ellensége, amelyek eltérítene a fejlődéstől.

A tanítások legmagasabb szintjét nem lehet tanító nélkül helyesen megérteni és gyakorolni. Ha hiányzik a kommunikáció, amely semlegesítené a büszkeséget, szentimentalizmust vagy felületességet, a gyakorló magányossá és használhatatlanná válhat a mindennapi életben. A láma különböző módszereket használ tanítványai potencialitásának kifejlesztésére, melyekkel segít nekik áttörni a szokásokon alapuló viselkedésmintákat. A láma feladata, hogy tanítványait függetlenekké, együttérzőkké és erősekké tegye. A láma a legmagasabb szinten belépést enged tanítványainak saját tudatának félelemnélküli tükörtermébe. Amikor a tanítványok felfedezik, hogy ők is ugyanazon természettel rendelkeznek, már nem marad semmi, ami után még kutaniuk kellene.

Miért dolgoznak a buddhisták a tudatukkal?

Azért, mert a tudat az, ami mindent tapasztal, és egészen a megszabadulásig nagyon szubjektív marad. Lehetséges olyanná válnunk, aki minden lény hasznára van, és időtlen boldogságot tapasztal. Az emberek tetteikkel döntenek arról, hogy a világot rózsaszín vagy fekete szemüvegen keresztül akarják nézni. Ez az oka annak, hogy a tanúk teljesen másképp adják elő ugyanazt az esetet. A buddhista tanítványok felszabadítják magukat, így ők tudják megválasztani hangulatukat. Akárcsak egy férfi, akinek sok nyakkendoje van, így reggelente eldöntheti, hogy aznap melyikkel kívánja inspirálni a többieket.

Végezetül pedig teljesen világossá válik, hogy az a tény, hogy a tudat képes tudatos lenni, sokkal fontosabb, mint az, hogy minek van tudatában. Megértjük, hogy a képek a tükörben kevésbé fontosak, mint a maga a tükör ragyogása.

Összeegyeztethető-e az üzleti karrier azzal, hogy valaki buddhista?

A buddhista tanítások és meditációk segítenek tisztábban gondolkodnunk, ami természetesen minden területen nagyon hasznos. A koncentrációnk szintén javul általuk. Hatékonyabban tudjuk kezelni az embereket, legyenek akár kollégák, üzleti partnerek vagy ügyfeleink. Buddhista szemszögből nincs semmi baj a versennyel addig, amíg tisztességes vagy. Amikor győzol, megoszthatod a sikeredet minden lénnyel, lehetővé téve számukra, hogy osztozzanak az elért eredményeiden.

Hogyan kezeljük a nehéz embereket?

Mindenkinek buddhatermészete és buddha-tulajdonságai vannak, melyekből tanulhatunk. Szóval próbálj mindenkiben, akivel csak találkozol, valami érdekeset találni. Ha ez nehezedre esik, gondold valamit olyanra, ami tetszik bennük. Ha ez sem működik, legyél nekik hálás, amiért türelemre tanítanak. Ha még ez sem lehetséges, gondold arra, hogy te csak néhány percet vagy órát töltesz velük, míg nekik napi 24 órán át kell elviselniük saját magukat. Ha ezek után még mindig nehézségeid vannak velük, próbáld őket elkerülni, és kívánj nekik minden jót, lehetőleg tőled nagyon messze.

A buddhisták mindig másokra gondolnak?

Három példa van arra, hogy egy Bodhiszattva hogyan kapcsolódhat másokhoz. Az első a királyé, aki először magát erősíti, hogy képessé váljon később másokon is segíteni, a révészé, aki utasaival együtt érkezik a túlpartra, és a pásztoré, aki elsősorban mással törődik, mielőtt magára gondolna. Míg a király befolyása a legnagyobb, a pásztor fog a leggyorsabban fejlődni, mert másokra figyel, és magáról megfeledkezik.

Gólyabál 2003.

2003 november 22-én lázas előkészületek és fáradtságos háttérmunka után végre ebben a tanévben is eljött a pillanat, amikor megkezdődhetett a Jászberényi Főiskola Gólyabálja. A programok egy-szerre több helyszínen zajlottak, amely utal a rendezvény sokszínűségére. Különböző zenei stílusok vívták adáz csatájukat a vendégek füleinek meghódításáért. Ennek köszönhetően nem volt megállás este nyolctól egészen másnap hajnalig. Idén a megszokottól eltérően szinte megszámlálhatatlanul sokan voltak, minek kisebb szépséghibája, hogy zömében a helyi fiatalság képviseltette magát, nem pedig öreg iskolánk lelkes diákjai. Ennél is elszomorítóbb volt, hogy azok, akikről eredetileg szólt, csekélyke számban jelentek meg (ejnye-bejnye, kicsi gólyák). A lelkesedés és a jó hangulat egészen reggelig kitartott. Szép báli ruhák, gyönyörű hölgyek, elegáns urak, fény és csillogás voltak apró kel-lékei az idén talán az eddigiéknél színvonalasabbra sikerült tradicionális rendezvényünknek. A sik-erért köszönet a szervezőknek, vagyis a Hallgatói Önkormányzat Elnökségének, illetve az anyagi támogatásért a számtalan szponzornak. Az oda adó segítségért pedig, amit a pakolásban és a deko-rációban nyújtottatok, őszinte hálla illet mindenkit.

Apró szösszenetek a nagy Gólyabálról:

GÓLYATÁNC HELYETTI NYÍTÓTÁNC

Dr. Szabados Lajos főigazgató úr megnyitó beszédét követően máris belibbentek a jól megszokott forgatókönyvi szabályok szerint a keringőzők. Bár sokáig kétséges volt de a végén mégis sikerült a tradícióknak megfelelően gólyáknak elkápráztatnia minket tánc tudásukkal. Elégedetségünk valóban teljes lehet, mivel szép előadást láthattunk, amelyről sugárzott, hogy keményen megdolgoztak a sikerért a táncot betanító Ungurián Krisztivel együtt. Köszönjük a munkátokat!

PUCÉR LETT A BÁL KIRÁLYA

Idei szervező gárda egyik remekbe szabott ötletének köszönhetően megrendezésre került a bálkirály és -királynő választás. Zárójelben jegyzem meg, hogy korábban is volt, csak senki nem emlékszik rá, mert mindenki igen csak részeg volt. Alig pár óras csúszást követően si-került megválasztani az est urát és úrnőjét. A zsűrinek nem volt könnyű dolga, de végül is si-került összeszámolniuk a korábban odarítyentett neveket. Ennek a jegyző előtt történt számolásnak a végeredménye lett a csodaszép Kiss Alíz, és a közkedvelt fiatal dalia, Pálincás Csaba megko-ronázása. A dicsőséges győzelem mellé még két darab kétszemélyes fenséges lakoma is járult, amelyet az Arizóna Steak House étterem biztosít a párok számára. Vivát!

FERGETEGES HANGULAT A DÍSZTEREMBEN

Hatalmas zenei egyveleg volt az Apponyi terem-ben, ami köszönhető a három különböző stílusú zenekarnak. A ráhangolás feladata az Ez Gázra hárult, aminek maradéktalanul eleget tettek. Őket Jamie Wintchester és Hrutka Róbert, no meg persze társaik követték, nem mindennapi buliba csapva át. Érdemes volt nézni Jamie átszellemült arckife-jezését. Mindazok ellenére, hogy sajnos az Elevenhold énekesének lebetegedése miatt nem tudtak fellépni, az őket helyettesítő Dogs-nak is osz-tatlan sikere lett.

RÁNK KACSINTOTT FORTUNA SZEME

Volt csárda, igazi talpalávaló, amit a Fortuna zenekar szolgáltatott nekünk az ebédlőben. A fantasztikus hangulatban nem volt megállás, és innen volt a leg-nehezebb hazaküldeni záráskor az embereket.

GÉPZENE-RÉVÜLET A TOR- NATEREMBEN

A tornateremben sem volt szokványos az idei Gólyabál, hiszen a már mindenki által ismert s közkedvelt 3Elements lemezlovasai (Kleinespieler, Schoolboy, Kalla Peti) mellett olyan nagynevű DJ-k is megjelentek, mint Dj. Daniel, a Roxy Rádió sztár-ja, s legalább ekkora örömmel fogadtuk Csikós Petyát is, akit gondolom nem kell senkinek sem bemutatni, hiszen tavaly végzett nálunk.

Az őszinte véleményetek!

G. Pisti: Az elmúlt évek legsikeresebb és legjobban promotált bálja volt. Ennyi embert én még nem láttam a Főiskola épületében egyszerre, kár, hogy nem jött el az Elevenhold.

Barna: Nekem tetszett, főleg az utána lévő pakolás. A nagy rohanásban nem voltam csak az Apponyi teremben, de úgy nézett ki voltak egy páran.

Pucér: Isteni jó volt ez a kis Gólyabálocska. Én annyira jól éreztem magam, hogy csak vasárnap este tudtam abbahagyni a banzájkodást. A Bál király címet köszönöm mindenkinek, de tavaly a piros zakómban jobban néztem ki. Na mindegy, jövőre jobban nézzetek szét!

T&P: Szét voltunk csúszva egész este, úgyhogy nem bírjuk összerakni a képet.

206-os szoba vendége: Lehetett volna több büfé, mert nem lehetett sorra kerülni. Az jó volt, hogy zeneileg mindenkire gondoltak. Jól éreztem magam, de ez nem biztos, hogy a buli hatása.

Lagzi Detty: Leendő tanítóként azt mondom, hogy egy jó négyest megérdemel. Bővebben és objektívan a következőket mondanám:

1. Kevés volt a megjelenő gólya! Pedig ez a rendezvény értük van, róluk szól. Kedves gólyák, hol voltatok? A gólyák (elsős hallgatók) hiánya a gólyatáncban is megmutatkozott.

2. Sokan voltak az úgy nevezett helyi arcok. Ez nem mindig lenne baj, csak valahogy a sok "idegen" között elveszett az a pár főiskolás hallgató. Valahogy kicsit úgy tűnt, mintha ez nem a SZIE-JFK gólyabálja, hanem a jászberényi fiatalok találkozója lett volna. (Ezt persze talán nem lehet kivédeni, kivéve azzal, hogy jövőre több hallgató nem sajnálja az amúgy csekély 800 forintot, és úgy dönt, megnézi már mégis, mi a gólya itt minálunk.)

3. Zenekarok. No ez rendben is volna. Hiszen három helyszín, három stílus. Csak ebben a három színteres dologban jól elvesztek az emberek. Úgy ez a háromszáz fő szépen oszlott és sehol nem volt akkora tömeg. Vagy csak én nem vettem észre? (Szobatársam szerint ez jó, mert volt hely táncolni. Kinek mi...)

Pucc: Éles női szemeimmel rögtön kiszúrtam, hogy bizony kedves nőtársaimmal csinosabbak voltunk, mint tavaly. Igényesebb ruhák, kivillanó dekoltázsok, hajköltemények sokasága, dekoratív smink. A fiúkat nincs

okom leszólni. Sokan felvették az öltönyt, ahogy az a meghívókon is szerepelt. Valahogy ezek a külsődleges dolgok is hozzájárulnak egy rendezvény színvonalához.

Büfé: A büfé gyenge pontja volt a rendezvénynek. Tény, hogy a két büfé személyzete nem pörgött túlságosan, és hiányoltam (persze ez lehet, csak az én kukacskodásom) a szénsavmentes ásványvizet és a szendvicseket. Nagyon jó lett volna, ha lett volna egy hely (tavalyelőtt a 100-as) ahová bejöhettek, ha csak beszélgetni szeretnék, ha nem kívánom a dohányfüstöt szívni, ha csak le szeretném venni a cipőmet, hogyha szorít.

Bálkirály-királynő választás: Jövőre ajánlom a belépővel együtt adott szavazócedulát, csak úgy, hogy rangja is legyen a dolognak. Mert ha unatkozom és felírom százszor a kedvesem nevét, akkor az úgy nem hiteles.

Összegzés: Sok csoporttársam jól érezte magát, ahogy őket kérdeztem. Ők megvoltak elégedve. Szerintem nem volt egy rossz buli, így utoljára főleg nem, mert jobb is volt, mint a tavalyi, igaz, arra csak halványan emlékszem.

U.I: Végre a wc-ben mindig volt toalettpapír. Mert ugye a nagy dolgok a kis dolgoknál kezdődnek.

320: Az idei gólyabálon nem éreztem jól magam, de ez 100%-ig az én hibám.

Azt hiszem, a szervezés nagyon jó volt. A programok nem voltak rosszak, bár sokról lemaradtam. Nem volt jobb, mint az előző bálók, de rosszabb sem. Ami jó, nagyon sokan voltak, ez sokat dobott a hangulaton, főleg a régi ismerősökkel való találkozás. Örültem, hogy ott lehettem, így lesz jövőre is.

Név nélkül 1: Úgy gondolom, hogy a tavalyi jobb volt. A tánc viszont idén jobban tetszett.

Név nélkül 2: Az idei Gólyabál szerintem jobb volt, mint a tavalyi. A tánc ugyanúgy tetszett, mint az elmúlt években. A programok is jók voltak, és szerintem - a főiskola nagyságához képest - elég változatos volt.

Anderkó Kornél: Steril és üresen halk minőségében pulzált a téma, de a hozzáállás dicséretes!

HM: Örültem, hogy nagyon sokan eljöttek az elmúlt évekhez képest. Rita esemény volt, hiszen egy lányra 4 fiú jutott, és nem fordítva. Szendvics kár, hogy nem volt, de jövőre erről is gondoskodunk.





A Gólyabál szórakoztató pillanatai:

A szervezők egy átlagos pillanata a gólyabál előtt:



biztonságiőrök
vigyázták minden
léptünket



A színvonalas
megnyitó



Bátor gólyák, (és felsősök) akik vállalták, hogy
megmutatják, hogyan kell táncolni.

Szocped szakest

Mikor én voltam elsős, minket is ért az a megtiszteltetés, hogy a másodikos szocpedesek egy bulit szerveztek nekünk: csak nekünk, az az este rólunk szólt!... De mindez egy évvel ezelőtt történt, és szeptemberben azon kaptuk magunkat, hogy már nekünk kell estét szerveznünk, a kicsi elsősöknek! Fel volt adva a lecke! Mindenki kapkodta körbe a fejét, hogy mit is kell ilyenkor csinálni, hova kell menni, és mik kellenek egy jó bulihoz.

De mi nem estünk kétségbe. Buli?... A vérünkben van! Akkor mi is kell hozzá... mondjuk egy... fő-szervező: "Kérünk egy önként jelentkezőt, Döme Gábor!" Szegénynek nem volt más választása. :-) ... de bírta a vállára nehezedő súlyokat, amik a szervezés miatt zúdultak rá! (Ez úton is gratulálunk!) De nem kell azt hinni, hogy ez a buli csak egy embernek a munkája, sokunkat meg lehetne említeni, akik benne voltunk a szervezés sűrűjében. Nem volt könnyű, de mindannyian élveztük, néha persze dülledt egy két ütőér az ordibálások következtében, de melyik az a szervezőbrigád, amelyik nem "civakodik" egy kicsit.

De nézzük csak mi lett a végeredmény: rengeteg ember,... többen mint gondoltuk volna, többek között olyanok is, akik nem szocpedesek voltak... ennek nagyon örültünk, hiszen ennek az estnek az volt a szlogenje, hogy "Mindenkire szeretettel várunk!" Helyet kaptak az estén a különböző szervezetek bemutatkozásai: bár egyik-másik igen... mulatságos volt! És kedves tanszékvezetőnk se állta, hogy egy kis aktualitást belecserkésszen az egyikőjük monológjába... De sikeresen továbbblendült az est, hiszen felcsendültek a vértpezsdítő dallamok, Csontos Józsi és Bereczki Balázs közvetítésével. De a mulatság ugye nem csak szimplán táncból áll, kell egy kis vetélkedő is: csoportok verbuválódtak össze, és élvezték a jobbnál jobb, nehezebbnél nehezebb, mulatságosabbnál mulatságosabb feladatokat. Utána folytatódott a buli, mindenki táncolt, és végre olyan zenék is voltak, amik mindenkinek tetszettek... (csak a rossz tapasztalatok mondatják ezt velem.)

Volt hastáncos, olcsó büfé... ugye Gazsi? És meglepő módon sok olyan ember, akinek az arcán mosolyt, és elégedettséget lehetett látni. Bevallom, én is nagyon jól éreztem magam! Úgy érzem megérte a gürizés, mert jól sikerült, mi több, nagyon jól! És egy kellemes színt vitt a hétköznapijainkba.

Dorka

Figyelem! Figyelem! Figyelem! ... satöbbi!

A ZsebZsiráf® szerkesztősége ezennel CÍMLAP-pályázatot hirdet a Szent István Egyetem Jászberényi Főiskolai Karának hallgatói részére.

...Bizony.

A pályázaton részt vehet a JFK valamennyi hallgatója, aki érvényes diákigazolvánnyal rendelkezik, és olvasta ezt a felhívást, tehát tud róla!

...Igen, tud róla.

A pályázat témája egyéni, kreatív, találó, humoros, érdekes, figyelemfelkeltő, főiskola mentalitás-tükröző, színes címlapkép kidolgozása, tervezése. Ez bármi lehet: rajz, montázs, festmény, fotó, firka... stb. A beküldött pályázatok egyik fontos kritériuma a kivitelezhetőség, azaz szalonképes ábrázolás. (Tehát meztelen férfis*ggeket nem, köszönjük!)

A pályázatok ötleteit írásban vagy rajzban esetleg számítógép-készen papíron kérjük a szerkesztőségbe vagy a kollégium portáján leadni, borítékban, melyre írjátok rá neveteket és elérhetőségeket.

Leadási határidő 2004. március 1.

A beadott ötletek közül a legjobb kettőt a tervezők közreműködésével címlapként megjelentetjük, és a legjobbnak ítélt terv alkotóját értékes, több ezer forintos nyereményekben részesítjük. Megéri!

...He, he megéri!

További részleteket, tanácsokat, kérdéseket, észrevételeket Lipták (LIPI) Baláznál a III. M-ben illetve a 322 -es szobában vagy a 06 20/533 09 31 -es telefonszámon.

Jó munkát és kreatív ötleteket kívánunk nektek!

Mű(v)szervezés

Lassacskán már négy éve járok a főiskolára, s a legtöbb főiskolai rendezvényen részt vettem, ott voltam, átéltem, átaludtam. De az elsős művelődésszervezők bemutatkozó szakestjét az egyik legjobb kari rendezvények közt tartottam számon, így hát, amikor pár héttel ezelőtt láttam az első plakátokat és szórólapokat, hallottam a szervezéssel kapcsolatban elejtett mondatokat, már jó előre felkészültem a november 18-i eseményre.

Jóval a nyitás előtt ott álldogáltam barátaimmal az Ifjúsági Ház előtt, és várakoztunk, mikor hangzik fel: "Gyertek, kezdünk!" A mondat pár perc múlva elhangzott, és mi bevágódtunk a nagyterembe, lencsibaba szemünket a pódiumra szegezve vártuk az első bemutatkozásokat. A szokásos vicces, kreatív alkotásokat, vagy valami jópofa mentséget arra, miért ilyen összecsapott az előadásom.

A környezet volt az első, ami arra utalt, hogy valaki elszámíthatott valamit, vagy mi, vagy a szervezők. Minden töksötét, csak a színpad előtt árválgodik pár szék a homályban. Mivel már folyik a felkonferálás, leülünk a ruhatárral szemben, onnan figyeljük az eseményeket.

Egymás után következnek a bemutatkozások: egy moldovai népmese, kicsit ugyan hosszú... de az est első felének legszínvonalasabb előadása; ezek után Jászdózsa makogósan előadott története, és a műugratás szófoszlányai után, a színvonal zuhanásával együtt tört fel belőlünk a röhögés. Először még elképedve figyeltünk, de szép lassan felfedezni véltük az előadás rejtett, groteszk humorát. Sajnos az előadók felkészültsége némi kívánnivalót azért hagyott maga után. Ha már ilyen komolyra vettétek a figurát, a legtöbben legalább azt a fáradságot vehették volna magatoknak, hogy kettőnél többször olvassátok el az Internetről letöltött szövegeket, és nem úgy olvastok - egy előadást! - mint egy másodikos diszlexiás. És talán a közönség is tudni fogja, mikor van vége az adott előadásnak, nem kell súlyos másodperceket várni a felhangzó tapsra.

Nem sokkal ezek után harangozták be a divatbemutatót, ahol csodálatos érettségi/balagási ruhákat láthattunk. Sajátossága volt még a bemutatonak a modell és a ruha korántsem előnyös párosítása.

Szót kell ejtenünk még a zenés, táncos produkciókról is. Aki nem tud énekelni, az ne énekeljen! Viszont az Isztambult előadó lánycsapat legalább mutatott valamit abból, amit egyéni produkciónak szoktak nevezni, és énekükkel, táncukkal némi felüdülést nyújtottak az őket megelőző műsorszámok után.

Az est csúcspontja - számomra, és talán a legtöbb ott lévő számára - Takács Bence produkciója volt, aki nem csak nem felejtett el bemutatkozni, de pár soros bevezetést is tartott az eljátszott számok közt. Sikerült kapcsolatot teremteni a közönséggel, nem pedig, mint élő masszát bámulni őket az előadás alatt.

Záró produkcióként egy igazán jó novellát halhattunk, ami csak egy kicsit volt lehúzó, és sikeresen betetézte az este és a buli kriptahangulatát. Szóval srácok! Oké, hogy ez az első rendezvényetek, és hogy ez egy főiskolai rendezvény, de elsősorban egy buli, amire azért mennek el az emberek, hogy jól érezzék magukat, röhögjenek, és talán egy kicsit megismerjenek titeket. Nem pedig azért, hogyha legalább felfedezik az est savanyú humorát, hazaküldjék őket. Nem elég becsábítani az embereket, ott is kell őket tartani. Lesz még elég időtök komolynak lenni, a főiskolai éveitek, és főleg ez az este a bulizásról, szórakozásról szólna, nem pedig a nevetségesen komolyan vett dolgokról, mint ahogy ezt láthattuk. Bár, ha ti valóban ilyen felnőtt, komoly emberek vagytok, akkor nem hibáztatok, valóban megismerhettünk titeket, de szerintem egy picit oldottabb lett volna a hangulat, ha némi humort és játékot csempészték a mutatványokba. Akkor talán a kérdésre: "Te, figyelj már! Vajon ez az egész milyen lehet az első sorokból?"; nem az a válasz érkezik: "Miféle első sorok?"

-gazsi-

KÁOSZ napok



Az idei tanévben a megszokottól eltérően már október végén érkezett a pillanat, amikor is megrendezésre került a Kollégium Bizottság szervezésében és lebonyolításában a KÁOSZ napok. Ez a három nap kiváló alkalmat nyújt a szórakozásra a főiskolai hallgatók számára. A hagyományokhoz híven az idén is sok színes programmal vártak minket. Az első hétfői napon 17.00 órakor a fazekas műhely kiállításának megnyitójával kezdődött, amit a Sáros András kiállítóteremben tartottak. Volt még a kollégium 109-es termében Activity party ami számos érdeklődőt vonzott, akik a kitalálendő feladványok megfigyeltetésén keresztül töltöttek el egy humoros és izgalmas órát egymással. Majd az est fénypontjaként a slágerzenét szerető bulija tűndökölt, amihez a zenét a Wamp zenekar szolgáltatta. A buli elején tapasztalt gyér érdeklődés a későbbiekben megszokozódott, és fantasztikus mulatozásba torkollott. Voltak, akik először csak a kollégium ablakából vetettek kóbor pillantásokat az aulára, ami a rendezvény színhelyéül szolgált, de ők is kedvet kapván az első vállalkozó szellemű párok láttán sietve letipegtek a buliba és örült táncba kezdtek. A tetőfokára hágott hangulatnak sajnos csak az idő rövidsége vetett véget, mert éjjel 3 órakor visszavonulót fújtak az erre illetékes személyek.

Addig viszont mindenki jól érezte magát, és az örömmámor az éjszaka további részében is folytatódott.

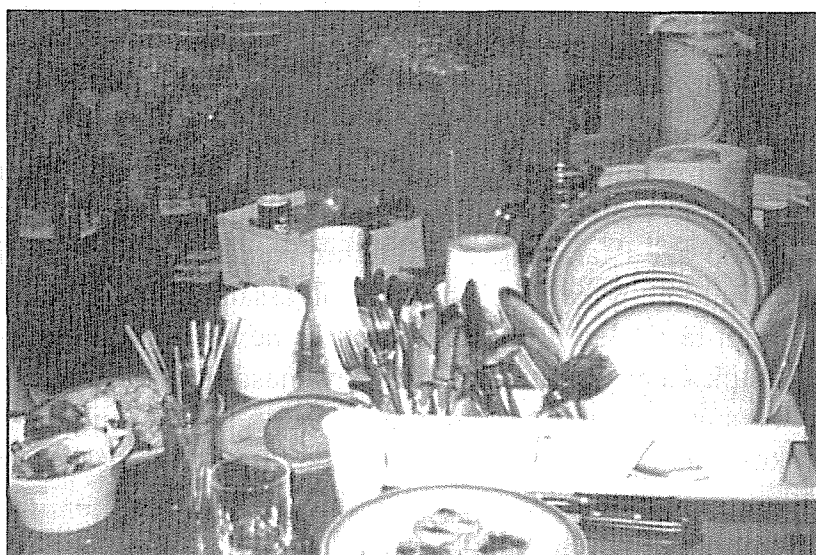
A keddi nap egy kis nyugalmat csem-

pészett a főiskolások örökösen pörgő életébe, ekkor csoportos vetélkedő szerepelt a programban, amelyet a kis számú, de annál lelkesebb érdeklődő örömmel fogadott. A feladatok repertoárja az élet minden területén jártas embereket követelt meg. A program különlegességeként szerepelt az üvegfestés, amelyen a merész főiskolások ebben való jártasságukat villanthatták fel. A régi szép időkre emlékeztetett a Ki mit tud?, amelyen az élet minden szférájából várta a különleges dolgokat megmutatni kívánó diákokat. Az élő szerepjáték sajnos szervezési problémák és érdeklődés hiányában elmaradt, de reméljük, lesz még rá alkalom.

Utolsó napra szintén nagy buli ígérkezett: ekkor került megrendezésre a sokak által már régóta várt, és a tradícióknak megfelelően a Dzsörzé bál, amelyen a résztvevők időutazást tehetnek, és Michael J. Fox-hoz hasonlóan újra a 60-as 70-es években érezhetik magukat. A bál színfoltjai közé tartoztak azok a diákok, akik jelmezelt öltvén ilyen ruhában kápráztatták el a nagyérdeműt.

A háromnapos rendezvény nagyon jól sikerült, köszönet érte a Kollégiumi Bizottság tagjainak a mindenre kiterjedő áldozatkész munkájukért. Bízom benne, hogy még sok ilyen rendezvény lesz a jászberényi főiskola történetében, én személy szerint nagyon jól éreztem magam, és az általam megkérdezett diáktársaim is hasonlóan vélekedtek.

Laczkó Gábor



A Zsebzsiráf áltudományos(?) cikksorozata

Akta no. 2.:

A Chameleo projekt - A láthatatlan tervezet

Még 1993-ban, a Texas állambeli San Antonioban egy szimpóziumot tartottak, melynek a témája a következő volt: A elektronikus harci cselekmények jelentőségének növekedése. A programban nagyon fontos szerepet tölt be egy bizonyos Richard N. Schowngerdt értekezése. A Chameleo project egy olyan rejtőzködési mód, mely az elektrooptikus álcázást alkalmazza (*Project Chameleo - Cloaking Using Electro-Optical Camouflage*). A feltaláló 1994-ben levédette a találmányát (US No5307162, 1994. április 26). Ettől a pillanattól kezdve a láthatatlanság szerzői jogi védelem alatt áll, melyről természetesen fel is világosítanak bennünket a **Chameleo weboldalan**.

Tulajdonképpen az alapötlet nagyon egyszerű, mint minden zseniális dolog esetében, két mondatban össze is lehet foglalni: **Ha azt szeretnénk, hogy valamilyen objektum láthatatlanná váljék, el kell azt takarnunk egy képernyővel. Erre a képernyőre pedig rá lehet vetíteni az elfedni kívánt objektum mögötti teret.** Ez valószínűleg már több millió olyan embernek is eszébe jutott, aki valaha is elgondolkodott a láthatatlanság kérdésén. A tanulmány többi része nem más, mint játék a színekkel és képekkel. Azt állítják, hogy a láthatatlanságot azzal is elérhetjük, ha az elrejtteni kívánt objektumra egyszerűen rávetítjük a mögötte lévő hátteret. Jobb azonban, ha digitális technológiát alkalmazunk, s ily módon dolgozzuk fel a képet. Még jobb, ha olyan optikai kábeleket alkalmazunk, melyeken a kivetítendő kép továbbítódik.

Ennek során alkalmazzunk számítógépet, hogy kiküszöböljük az eltolódásokat, kiegyenlítsük a színeket és az arányokat. Mindezeket a paramétereket a számítógép az ellenség szemszögéből nézve számítja ki. Az is jó megoldás, ha a képernyő zárt, kör vagy négyzet alakú, hogy minden oldalról el lehessen rejtteni az álcázott objektumot. Mindezek mellett meg kell oldani az árnyék problémáját (hiszen az álcázott objektum mégiscsak vet árnyékot). A rendszer négy elemből áll: jeladó, digitális processzor, képernyő és a kép visszatükrözésére szolgáló eszköz.

Még olyan számításokat is közöltek, melyek azt állítják, hogy egy 10x3x5 méter méretű objektumot egy 45 kg-os eszköz segítségével láthatatlanná lehet tenni. Ha pedig már a súlyról beszélnek, akkor valószínűleg létezik ennek a súlynak megfelelő eszköz is. Ha sikerül is megvalósítani ezt az ötletet, ez sem képes teljes biztonságot nyújtani. Hiszen a radarokkal és az infravörös érzékelőkkel szemben a vizuális láthatatlanság nem sokat ér.

Nos, az elképzelés nagyon egzotikus és igen sok ember fantáziáját megmozgatja, de mint minden katonai fejlesztésű berendezésnek, ennek is vannak hátulütői. Csak bele kell gondolni, hogy mi történik, ha egy ilyen álcázó egy ámokfutó vagy terrorista kezébe kerül. Emlékezzünk a tavalyi lövöldözésre Amerikában, amikor egy játékos kedvű állampolgár puskát ragadva találmára lövöldözni kezdte az utca emberét. Ha rendelkezett volna ilyen berendezéssel, a rendőrség hiába keresett volna szemtanúkat. És talán a szeptember 11-i toronydöntő repülőgépek is könnyebben értek volna célba, és mostanában folynának a Fehér Ház rekonstrukciói.

Egyébként is, valljuk be őszintén: egy ilyen ketyerének a civil életben semmi hasznát nem vennék, a vizuális álcázásnak csak a hadsereg örülne, de szerintem költséges katonai berendezésekből már van elég...

A webről Lipi



Magam előtt látom az izgatott arc kifejezéseket, amivel nekiveselkednétek a következő kínai állatkáknak, amik legjellemzőbb tulajdonságaitokat hivatottak leírni. Aki most sem találta meg az évszámához tartozó állatot, az ne aggódjon, mert a következő számban biztosan megtalálja. Jöjjön hát újabb néhány horoszkópikus okfejtés ázsiai módra.

Tigris

(1902, 1914, 1926, 1938, 1950, 1962, 1974, 1986, 1998)

A Tigrisnek szerencséje van az életben. Uralkodásra, szerelemre és pénzköltésre termett. Forradalmár, ugyanakkor született uralkodó. Szereti a veszélyt, a kockázatot, alaposan megharcol sikeréért. A nehézségek nem ijesztik el, sőt élvezi, hiszen veszély, harc nélkül az élet számára nem igazán vonzó. Ez vonatkozik szerelmi életére, munkahelyén kiharcolt pozíciójára egyaránt.

A Tigris nem törik össze a sorscapásoktól, sőt, olykor szüksége van a szenvedésekre, megpróbáltatásra, hogy valóban megérjen. A kompromisszumok számára érthetetlenek, s nem szereti a féligazságokat, félmegoldásokat sem. Nem keresi a biztonságot, s ha nem megfelelő partnert választ, viselkedésével kétségbeesésbe kergetheti. Nem gyűjtöget, nem tervezget előre, a jelenben él, nagyvonalúan megvesz mindent partnerének, amivel örömet szerezhet. Bízik annyira erejében, hogy a jövőben, ha ennek eljön az ideje, ismét bizonyíthat, ismét vállalkozhat - és ismét győzhet. Nem egykönnyen hajtják fejüket a házasság igájába, későn választanak házastársat, s ezt is csak kényelemből teszik. A Tigrisek nehezen maradnak meg egy foglalkozásnál. Szeretik magukat több területen is kipróbálni - és győzni. Ugyanakkor a Tigris vakmerősége és vezetői szerepre törekvése mögött igen sok érzékenység és hiúság húzódik meg. Szereti, ha csodálják. Sokan nagyképűnek, beképzeltnek tartják, nehezen viselik el a Tigris természetét, de ő ezzel nem sokat törődik. A legtöbb Tigris jó módú, és életét életművészként éli. Talán az életben több nehézséget kell leküzdenie, mint másoknak, de ez láthatóan nem zavarja.

Optimizmusát, vakmerőségét egy életen át megőrzi, s társának kell megértően viselkedni, kalandjait elnézni, ha vele akar maradni hosszú távon. Mégis megéri, mert a Tigrisre minden tekintetben számítani lehet, ereje, tehetsége egy életen át biztosítja családjá biztonságát.

Nyúl

(1903, 1915, 1927, 1939, 1951, 1963, 1975, 1987, 1999)

A Nyúlban nincs semmi forradalmi, viharos, szenvedélyes. Megbízható, jóindulatú, bár olykor kissé fondorlatos. Sok a barátja, de számára a család a legfontosabb. A Nyúl szeret védeni, anyáskodni, ápolni, gondoskodni. Olykor kicsit körülményes, nehezen dönt, főleg fontos kérdésekben ingatag, bár megpróbálja erősnek mutatni magát. Meglehetősen konzervatív. Nem siet el semmit, életében legfontosabb a biztonság. Ha változtatnia kell valamit vagy valamin, szenved tőle. Igen érzékeny típus, meglehetősen gyanakvó is, hajlamos mindent félreérteni, könnyen megsértődik. Hangulatember, olykor igen vidám, de gyorsan le tud törni, látszólag ok nélkül.

A Nyúl-nő jól öltözködik, jó érzéke van a divathoz, szeret flörtölni, de elsősorban a biztonságra törekszik. Ez jellemzi a szerelmi életét, ez jellemző az üzleti kapcsolataira is. Igen megbízható, jó társ. Egészségük jó, vigyáznak magukra, nem esnek túlzásokba evés, ivás tekintetében. Általában kitűnő művészi adottságokkal rendelkeznek. Sok közöttük az író, költő, drámaíró. S még egy jó tulajdonsága van a Nyúlnak: ha óvatos természete és megfontoltsága ellenére bajba kerül, ügyesen ki tud mászni belőle.

Kecske (Bárány)

(1907, 1919, 1931, 1943, 1955, 1967, 1979, 1991)

A Kecske elragadóan kedves és bájos. Egyszerűen szeretni kell. Sokat vár az élettől, de nem akar mindezért megdolgozni. Nem arra született, hogy saját magától megálljon a maga lábán, mindig kell valaki, aki ösztönzi, aki mögötte áll. Egyedül nem érzi jól magát, a másik gondoskodására, kedves vonzódására feltétlenül szüksége van. Hirtelen lelkesedik, de általában nem sokáig tart a lelkesedése. Nagyon fontos, hogy anyagilag biztonságban éljen. Nagyobb erőfeszítésre is képes, hogy ezt elérje. Mindig magasabbra tör, de segítséggel.

Jószívű, jóindulatú. Mások véleménye mindig fontos számára. Szokatlanul kreatív, mesés ötletei vannak, és senki sem ért hozzá jobban, mint a Kecske, hogy saját ötleteit másokkal megvalósíttassa. Élénk a képzelete, vonzódik a misztikához. Soha nem mond többet vagy beszél hangosabban, mint amennyire szükség van. Szerény viselkedése megtévesztő, a Kecske nagyon igényes és sok-sok minden kell neki ahhoz, hogy elégedett legyen. Nem köt gyorsan barátságot, de akit méltónak talál rá, annak barátja marad egy életen át. Csodálatosan érzéki és hűséges tud lenni. De érzékenysége miatt sok időre van szüksége, míg teljesen megbízik társában. Nem túlságosan jó szervező, de azt a látszatot tudja kelteni, mintha hihetetlenül gyakorlatias lenne. A rutint gyűlöli, a pontosságot soha nem fogja elérni.

Nem szívesen mond le semmiről, viszont szokatlanul nagyvonalú tud lenni, ha az ajándék semmibe sem kerül neki. Csalhatatlan ösztöne van ahhoz, hogy pénzhez jusson. Döntéseiben borzasztóan hirtelen. Minden lehetséges a Kecskénél, csak azt az életet nem szereti, amely évekre rögzített szolgálati időt ír elő. Egy rosszindulatú megjegyzés a Kecske-nőkről: ők adják ki a legtöbb pénzt ha nem a saját pénzükről van szó. Ez azonban túlzás.

A Kecske-nő nem akarja kihasználni a férfiakat, de ha felfedez valamit, ami kielégíti a szép, az esztétikum iránti vágyát, nem tud ellenállni neki. Kissé megbízhatatlan és életvidám. Szívesen lakik a zöldben, messze a zajtól, bűztől, egy tipikus parasztházban, kerttel és lehetőleg sok érkező, távozó emberrel. A nagy üzletektől jobb, ha távol marad, hacsak nincs hűséges, megbízható tanácsadója.

Disznó

(1911, 1923, 1935, 1947, 1959, 1971, 1983, 1995)

A Disznó jegyében- születettek szerencsések. Hivatásukban következetesek és anyagiakban sem szűkölködnek. Mindig elérik kitűzött céljaikat, bár sokáig tart a tervek valóra váltása. A szerencse gyakran váratlanul hullik az ölükbe. A Disznó sokszor nehézkes, olyan dolgokon rágódik, amelyek valójában egyáltalán nem jelentenek gondot. Ha a Disznó elégedetlen partnerével, nem mutatja ki, nem csap patáliát. Gyűlöli a veszekedést, inkább mindent magába fojt. A Disznók érzékenyek és kissé félénkek. Félnak a nagy szenvedélyektől, a mindent elsöprő szerelemtől. De szívük mélyén mégis erre vágynak. A Disznó-nő mindent feláldoz azért, akit szeret. Akkor is, ha vonzalmába beletipornak. A Disznók hűségesek, őszinték és türelmesek. De gyakran ijesztően naivak, gondtalanok, könnyen elengedik magukat. A Disznó-nők sokszor úgy érzik, hogy jóságukat a férfiak kihasználják. Igazi életművészek. Értene ahhoz, hogy az elveszett helyzetekből is kihozzanak valamit. Nagy adag életbölcsséggel rendelkeznek. Tudják élvezni az élet szépségét, örülni apró dolgoknak is. Hibájuk, hogy nem képesek a kompromisszumra. A Disznók nagy ínyencek, olykor túlzásba is viszik, s ez egészségügyi bajokhoz vezethet. Elsőrangú konyhaművészek. Valamilyen művészi hajlammal e típus képviselői is rendelkeznek. Fodrásznők és divattervezők között gyakran találunk Disznó-nőket. A Disznók ugyanis szívesen végeznek alkotó tevékenységet, és ilyen szakmákban csodálatra méltó eredményeket képesek elérni. A Disznók a nyilvánosság előtt félénkek, de ezt nem szívesen vallják be. Még valami, amit nem szívesen vallanak be: kicsapongásra való hajlamukat. A Disznó-nő mégis kiváló anya.

A Disznókat - mindegy, hogy nők vagy férfiak - nem lehet az elveiktől eltéríteni. Kevés az igazi barátjuk. E téren nagyon válogatósak. Ha valakit a szívükbe fogadnak, mindent megtesznek érte és a barátságért. Szeretnek mulatni, vidámak. Divatosan, de nem feltűnően öltözködnek. Néha szenvedélyes kertészek. Társaságukban mások is jól érzik magukat. A Disznó jegyében születettek úgy érzik, hogy mindent egy kicsivel jobban tudnak a többiekénél.

Azon kedves kollégáknak kívánunk ezekkel az írásokkal segítséget nyújtani, ahol némi félreértés támad családi körben, és nem tudják eldönteni, ki kicsoda...

Persze azokra is gondoltunk, akik mostanában nem voltak otthon, és már nem tudnak mit kitalálni, mivel is menthetnék ki magukat a családi csetepaté alól. Persze akkor is jogosan használhatjuk ezt a levélformát, ha meghúztak minket makróból, vagy netán kettést kaptunk informatikából...

Tisztelt Területi Egyeztető Bizottság!

Azzal a kéréssel fordulok a t. Területi Egyeztető Bizottsághoz, hogy családi pótlék ügyemben állást foglalni szíveskedjenek.

1962-ben nősültem. Özvegyasszonyt vettem feleségül, akinek volt egy felnőtt leánya. Apám gyakran ellátogatott hozzánk, aminek az lett a vége, hogy feleségül vette mostoha leányomat.

Ezek után természetesen mostohaleányom lett a mostohaanyám, az apám pedig a vejem. Apám feleségének, illetőleg a mostohaleányomnak, aki egyben az anyám, született egy fia, akinek ezek szerint a mostohatestvére vagyok. Mivel mostohaleányom anyjának vagyok a férje, így a feleségem lett az anyám.

Időközben azonban a feleségemnek is született egy gyermeke, aki apámnak a sógora lett, nekem pedig a nagybátyám egy személyben, mert ha a mostohaanyám testvére a fiam, akkor magamnak az öregapja vagyok.

Kérem megítélni, jár-e családi pótlék a gyermekemnek, illetőleg a nagybátyámnak?

Tisztelettel: Tajgetosz Ferdinánd

Drága Szüleim!

Már hat hónapja itt vagyok a főiskolán, és még nem írtam nektek. Nagyon szégyellem magam, de ígérem, hogy most mindent bepótolok! De mielőtt még folytatnám a levelet, kérlek, üljetek le! Semmi esetre se olvassátok tovább a levelet állva!

Már majdnem teljesen rendbe jöttem az égési sérüléseim, és a sokkot, amit az okozott, hogy ki kellett ugranom a második emeletről, szinte egészen kihevertem. Csak két hetet kellett a kórházban feküdnöm, már majdnem jól látok, és az a szörnyű hányás is csak egy héten egyszer jön rám. Mivel a tüzet én okoztam, egymilliót kell fizetnünk a főiskolának a károkért, de ez mind semmi, hiszen az a lényeg, hogy életben maradtam. Az volt a szerencsém, hogy a szemközt lakó férfi észrevette, mi történt, és kihívta a mentőket és a tűzoltókat. Ő volt, aki aztán meglátogatott a kórházban, és mivel nem volt hova mennem (a szobám hamuvá égett), olyan kedves volt, hogy felajánlotta, lakjam vele. Egyszobás lakása van, de azért nagyon jól megvagyunk. Ő vagy kétszer olyan idős, mint én, de örölte egymásba szeretnünk, és össze szeretnénk házasodni. Még nem döntöttük el, hogy pontosan mikor, de még azelőtt megtartjuk az esküvőt, mielőtt túl feltűnővé válik, hogy terhes vagyok. Bizony, drága szüleim, anya leszek! Remélem, alig várjátok már, hogy a kisbabákat (merthogy hármas ikrek lesznek) kezetekbe vegyétek. Tudom, azzal a szeretettel fogjátok őket körülvenni, amivel engem is kiskoromban. Az egyetlen dolog, ami egy kicsit késlelteti az esküvőnket, az egy fertőzés, amit a vőlegényem szedett össze valahol. Emiatt most megint kórházban vagyunk, mert persze én is elkaptam, de már sokkal jobban vagyunk az antibiotikumoknak köszönhetően, amit vénásan adnak nekünk. Az orvosok valami szifilisznek hívják a betegséget, azt hiszem. Tudom, hogy a férjemet tárt karokkal fogadjátok majd, és hamarosan olyan lesz majd, mint egy igazi családtag. Nagyon kedves ember, és bár nem végezte el a 8 általánost sem, rendkívül ambiciózus. Természetesen más vallású, mint mi, de tudom, hogy ti toleránsak vagytok, és így az sem fog titeket zavarni, hogy sötétebb a bőre, mint a miénk. Biztos vagyok benne, hogy legalább annyira fogjátok majd szeretni, mint én! Mivel nagyjából a ti korotok béli, biztos nagyon jól kijöttök majd egymással, ha majd hazaköltözünk hozzátok a gyerekekkel (mert hát a mi lakásunk túl kicsi ennyi embernek). Az ő szülei is nagyon rendes emberek, azt hiszem, az apja valami híres kábítószerceмпész Afrikában, ahonnan a jövődöbelim is származik.

Most, hogy már mindenről részletesen beszámoltam, azt hiszem, itt az ideje, hogy bevalljam nektek, hogy nem égett le a lakásom, és így nekem kutya bajom, nem is voltam kórházban egy napot sem, nincs se vőlegényem, se szifiliszem, se semmilyen néger pasim. Az igazság az, hogy meghúztak analízisből meg makróból, és kettést kaptam informatikából, és csak azt szerettem volna tudatosítani bennetek, hogy vannak ennél a világon sokkal rosszabb dolgok is!

Csók: lányotok

Aranyköpések

Főiskolások:

E-mail írás közben:

- A jókedvet egybe kell írni, vagy külön (Ildó)
- Biztos! (FE)

Pocokkal beszélgetve a szerenádos szövegekről:

- Nekem miért nincs olyanom? (Pocok)
- Mert neked nem lett kimosva! (=kinyomtatva, FE)

Ó, de viszket a bal golyóm! (Zs. Zsófi, a szemét vakargatva)

...anélkül, hogy személyesen ismerni kelleniük egymást... (Vorsy)

Ki ez a debil?! (MicRobi, saját fényképét nézegetve...)

Olyan összeszórt vagy! (=szétszórt, FE)

Menj be a WC-be, és ott most van olyan víznyomás. Ja!

Nem. Azt folyékony szappannak hívják! (Kíra)

De kis helyes tehén! (Kíra, egy malac rajzát nézegetve...)

Maguk úgy egymásra találtak! (Wirth és Balla tanár úrra nézve, Anikó)

Villanygáztűzhely (B. Anikó)

Egy zsúfolt busz volt tel! (Zsuzsa)

Vegyük ki a cipőt a lábunkból! (Panni)

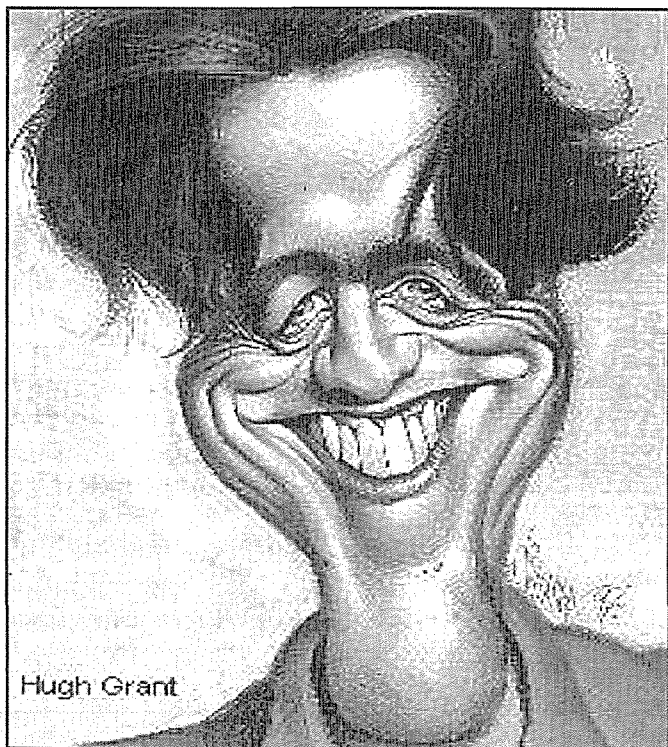
Visszamentek a lámpáig, aztán mentek egyenesen balra!

Az a fontos, hogy fedetje legyen!

A vörösbör vörös, a fehér meg félédes.

Ha közbe nem jön a kedd, holnapután szerda!

Cápati (=Cáпали+Cápeti, FE)



Jól állnak a szirmai a filodendronnak?!

Kivel kéne összetévesztenelek?! (FE)

Megmondom a történetet!

Tudod, milyen okosságok vannak ott?! Ne tudd meg!

Alkatrészkészítő címke...

Háromszögletű pont (H. Anikó)

Fókuszdió

Kutyaugatás szőrivel

Neki van vele bajom!

Bekavarád anyádot! (FE)

Retikülkészlet

Öpém! (=öcsém+anyám, H. Anikó)

Csikos katica

Ásványkút

Nem hallom, hogy mit értesz!

Naponta, könyvente kell fizetni a késedelmi díjat. (FE)

Tanáraink:

Annyi szórt lel lehet szedni a reverendáról azzal az izével, hogy egy kismacska össze lehet rakni belőle... (Wirth István)

Nem irányjelzett, így elütöttem a nyulat! (Wirth István)

Biciklist nem szeretek elütni, mert azt nem lehet megenni... (Wirth István)

Szeretem a nőket. Többek között az édesanyám és a feleségem is az volt... (Wirth István)

Maguk tényleg idejártak mihozzánk? Némelyikük egészen ismerős! (Wirth István)

Azzal a fehér taknyozóval tessék kifesteni! (Wirth István)

Aki nálam lentebb kezdte az újságírást, az a faliújsának volt külső munkatársa... (dr. Halák László)

24 órás Foci, avagy "gólt lőj ne magad"

Mint sportot szerető ember, nagy örömmel vettem részt ezen elnevezésű rendezvényen. Az eseményt a jászberényi Kábítószer Egyeztető Fórum szervezte 2003. november 27-28-ig a Bercsényi úti sportszernokban. A 14 órai kezdéskor Jászberény város középiskolái sorakoztak fel, hogy egy-egy meccsen eldöntsék, melyik középiskola csapata áll jobban a labdarúgás terén. Egészen este 8 óráig gyűrték is egymást rendesen, ekkor azonban színre léptek a felnőttek, hogy az éjszakát ők vegyék birtokba. A főiskoláról is volt lelkesedés rendesen, ugyanis négy csapat is jelentkezett, hogy megmérkőzzék valakivel. A nevezési díjat a szervezők lehet, hogy pont hozzánk, fősulisokhoz illesztették, ugyanis az 1 kg gyümölcs beszerzése nem okozott nagy gondot és a pénztárcát sem terhelte meg nagyon. Először a lánycsapat lépett pályára, egy ellenkező nemű csapat ellen, és nagyon lelkes játékkal 6-1-es győzelmet is aratott. A mérkőzés krónikájához tartozik, hogy a meccs végére a lány csapat kiegészült még 4 fiúval is.

Másodjára a Főiskolás fociválogatott lépett színre egy helyi csapat ellen, és el kell ismerni nagyon rosszul kezdtek, a félidőben 0-2 oda. Majd a második félidőre rendezték a sorokat, és Bereczki két, valamint Gulyás góljával 3-2-re hozták a kötelezőt.

Néhány perccel később viszont nagy presztízsmeccsre volt kilátás, ugyanis két Főiskolás csapat feszült egymásnak. Az egyik a nagyon ötletes elnevezésű "Gépállat FC" (Liszka Viktor, Gede Norbert, Szalay Gergő, Gabba,

Gazsi, Bence, Marék Csabi, Hajdú Dénes - ha valakit kihagytam volna, akkor bocsánat) az ellenfél pedig a "NEMEK" (Joó Andor, Puporka Gusztáv, Vajda Zsolt, Bereczki Balázs, Andorcsa Emilián, Gulyás István). A mérkőzés remek hangulatban zajlott, ugyanis a Gépállat csapata a bemelegítés során (Pontosan nem tudom hol volt, de vagy a Tere vagy a Vasutas) összetalálkozott a régi cimborákkal, és ők bizony éltetették rendesen a kedvenceiket. Ennek ellenére ez a mérkőzés inkább a NEMEK jó csapat-egységéről szólt, aminek a vége egy ellentmondást nem tűrő diadal lett. Tehát NEMEK - Gépállat 10:0. A barátságot természetesen nem veszélyeztette ez a focimeccs, és a végén úgy érzem, mindenki elégedetten vonulhatott pihenőre.

A rendezvényt a helyszínen Vajda Zsolt koordinálta. A szervezők biztosítottak egy-egy mezt minden játékosnak, valamint hideg ételmezt (zsíros kenyér hagymával), tejet, teát és gyümölcsöt.

Utószóként el szeretném mondani, hogy nagyon jól megszervezett focitorna volt, ahol mindenki kivétel nélkül nagyon jól szórakozott. Csak remélni tudom, hogy ez nem egy rendhagyó esemény volt, hanem megismétlődik még néhányszor, ugyanis a kilátogatott emberek számából következtetve van igény az ilyen jellegű sportrendezvényekre.

G. Pisti

Szent István Egyetem karok közötti focitorna Gödöllő

Az évente szokásos megmérettetésre ismét Gödöllőn került sor, igaz már megfogyatkozva, ugyanis a kertészeti és a gyöngyösi főiskola már kilépett a Szent István Egyetem kötöttségei alól.

Így is maradtunk négyen. A SZIE-JFK, az állatorvosi kar, Ybl Miklós Főiskola és a helyi gödöllőiek. A csapatokat két csoportba osztották (hogy minek, azt senki sem tudta) a két győztes küzdhetett meg az első helyért, a vesztesek pedig a bronzéremért mérkőzhettek. Az első meccsen a helyiek az Ybl-lel meccseltek, és jó mérkőzésen győztek 5-3-ra. Ezzel bemasíroztak a döntőbe.

Mi pedig az Állatorvosi karral mérkőztünk a fináléba kerülésért. Csapatunk az elmúlt évekhez viszonyítva kiemelkedő játékerőt képviselt, ugyanis minden tagja igazolt labdarúgó volt. Név szerint: Tasi István, Györki Árpád, Kalla János, Horváth Gergely, Bereczki Balázs, Molnár Barna, Pálkás Csaba, Gulyás István. Az állatorvosiak ellen igazoltuk is az előzetes elvárásokat, ugyanis az első félidő közepére Gulyás, Kalla és Eszes góljaival 3-0-ra elhúztunk. Ezután a meccs további részében már csak az eredmény tartásán fáradoztunk. Ez sikerült is, és 3-2-es eredménnyel máris a döntőben találtuk magunkat. Itt meg kell jegyeznem, hogy amióta a Szent István Egyetem létezik, még soha nem játszott Jászberény a döntőben. Így

is készültünk, és szeretnénk volna a májusi kollégiumi tornagyőzelmet megismételni.

A mérkőzés az eltervezettek szerint alakult, ugyanis Györki góljával hamar vezetést szereztünk, és tudtuk tartani is az eredményt. Itt azonban sajnálatos és számomra érthetetlen események borzolták a kedélyünket, ugyanis a helyi bíró nem szimpatizált velünk, annál inkább a gödöllőiekkel. Ilyen elfogult és rossz felfogású bíróval én még életemben nem találkoztam, egyszerűen nem engedte, hogy megnyerjük a mérkőzést. A "játékvezető" tervét végül siker koronázta, hiszen a vége előtt néhány perccel 2-1-re fordítottak a hazaiak. De ők sem örültek túlságosan ennek a győzelemnek, mert érezték, hogy nem sportszerű körülmények között szerezték meg ezt az első helyet.

Végül el kell még mondani, hogy a szervezés is rendhagyó volt, ugyanis a megszokott meleg ebéd is elmaradt (anyagi okokra hivatkozva), kaptunk helyette vajás kenyeret uborkával.

Azért mégsem teljesen csalódottan jöttünk haza Berénybe, mivel a csapat bebizonyította, hogy van tartása, és ezt még a legnehezebb helyzetben is meg tudja tartani, ha másért nem, már ezért megérte elmenni erre a focitornára.

G. Pisti

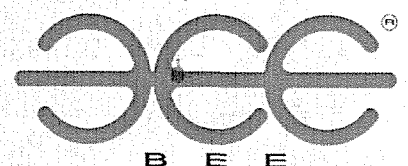


MI ADUNK A DUMÁDRA: + 2 × 1000 FT-OT!



Ez egy szimpla képlet, ami Neked duplán 1000 forint értékű plusz beszélgetési lehetőséget jelent, a 3600 forint kezdő egyenlegen felül. Konkrétan: minden új Bee csomaghoz összesen bruttó 2000, azaz 1000-1000 forint zsebpénz jár, amit az első aktiválástól számított 90. és 180. napon rakunk a kártyádra. „Kétezer azért, hogy a suliban létezel.” Elő tehát a diákigazolványokkal: a jó dumához az is kell.

A kedvezmény csak érvényes diákigazolvánnyal vásárolt Bee csomagok esetén vehető igénybe. A Pannon GSM a Diák-Bónusz Kft. és a diákigazolvány-kedvezményrendszer főszóku partnere. További részletekről és aktuális készülékajánlatainkról érdeklődj bemutató-terméinkben! Pannon GSM nonstop információs vonal: 173 (bármely más hálózattól: +36 20 920 0200). bee.pannongsm.hu



BEE by Pannon GSM